

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Zdeňkem Pivoňkou v právní věci **žalobce: R. D., zastoupený Mgr. Vojtěchem Fořtem, advokátem, se sídlem Domažlice, Npor. O.Bartoška 15**, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18**, v řízení o žalobě ze dne 29.3.2010, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.3.2010, č.j.: DSH/60/10

t a k t o :

- I. **Žaloba se v části, ve které se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10.3.2010, č.j.: DSH/60/10 a zrušení rozhodnutí Městského úřadu Domažlice ze dne 10.12.2009, č.j.:OPP-10928/09-47289/2009/Mencl., z a m í t á.**
- II. **Žaloba se v části, v níž se žalobce domáhal upuštění od trestů, z a m í t á.**
- III. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou ze dne 29.3.2010 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10.3.2010, č.j.: DSH/60/10, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Domažlice ze dne 10.12.2009, č.j.:OPP-10928/09-47289/2009/Mencl. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b/ č.200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o přestupcích), a to porušením § 5 odst. 2 písm. b/ zákona č.361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále pouze zákon o silničním provozu), za což mu byla uložena pokuta ve výši 10.000,-Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

Žalobce v žalobě tvrdil, že byl zastaven policejní hlídkou. Podrobil se dechové zkoušce na alkohol přístrojem Dräger. Tímto přístrojem u něho byla naměřena hodnota 0,28 promile alkoholu v dechu s tím, že po odečtení tolerance činila hladina alkoholu 0,04 promile.

Tuto hodnotu považoval žalobce za natolik bagatelní, že rozhodně nemohl být nijak ovlivněn při své jízdě, a uvedená hodnota alkoholu rozhodně nemohla mít žádný vliv na jeho chování. Nemohlo dojít k žádnému ohrožení lidského zdraví ani majetku.

Je pravda, že žalobce doznal, že předchozího dne pil alkoholické nápoje, avšak takto nízko naměřená hladina alkoholu v dechu nemohla mít vliv na jeho řízení motorového vozidla. Žalobce litoval, že se následně nepodrobil krevní zkoušce, jež by byla jistě vcelku negativní.

Žalobce měl za to, že uložené sankce jsou zcela nepřiměřené tomu, čeho se vlastně dopustil. Nebezpečnost jeho jednání byla téměř nulová. Tvrdil, že je otázkou, zda při takto nízko naměřené hodnotě se dá vůbec mluvit o tom, že naplnil skutkovou podstatu přestupku, který je mu kladen za vinu. Nelze totiž přehlédnout, že podobné hodnoty by bylo možné u něho naměřit i po požití piva bez obsahu alkoholu.

Z těchto důvodů žalobce navrhoval zrušení obou rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Žádal náhradu nákladů řízení. Rovněž navrhoval, aby soud případně napadené rozhodnutí změnil tak, že určí, že

žalobce se žádného přestupku nedopustil, a tudíž mu nebudou uloženy žádné sankce.

Doručením žaloby Krajskému soudu v Plzni (dále jen soud), k čemuž došlo dne 30.3.2010, bylo zahájeno řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního (§ 65 a násl.) zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní (dále pouze s.ř.s.).

V doplnění žaloby ze dne 21.4.2010 žalobce uváděl, že uložené sankce jsou jistě v souladu s § 12 odst. 1 zákona o přestupcích. Nicméně podle žalobce neměl zákonodárce jistě na mysli, aby byl stejným způsobem postihován pachatel přestupku, jenž měl při dechové zkoušce hladinu alkoholu 0,04 promile, jako ten, kdo pod vlivem alkoholu např. způsobil dopravní nehodu.

Žalovaný ve vyjádření ze dne 30.6.2010, zn.:DSH/8755/10 předně uváděl, že podle jeho názoru ze žaloby nevyplývá, v čem by měla být spatřována konkrétní nezákonnost. Dále konstatoval, že pokud by žalobce (a obecně kterákoli osoba) požil pivo bez obsahu alkoholu (které musí mít obsah alkoholu do 0,5 % objemu), dechový analyzátor by skutečně vykázal určité kladné hodnoty. Zajisté by však nevykázal hodnoty pozitivní dechové zkoušky takové, jako v daném případě nadýchal žalobce. Nealkoholické pivo by se totiž promítlo v toleranční odchylce neprokazující požití alkoholu, a to v odečítané hladině 0,2 promile alkoholu v dechu.

K tvrzení žalobce, že jeho jednání má nulovou společenskou nebezpečnost, žalovaný uváděl, že právní řád České republiky netoleruje žádnou hladinu alkoholu v těle řidiče vozidla na pozemní komunikaci. Žalovaný výsledek měření dechovou zkouškou na alkohol u žalobce uzavřel s tím, že v dechu žalobce zůstala 0,04 promile alkoholu, která byla prokazatelně způsobena předchozím požitím alkoholického nápoje. Vzhledem ke zmíněné nulové toleranci je pak podle žalovaného třeba uvést, že i malé množství alkoholu v těle může ovlivňovat reakce a chování řidiče, a tedy i nízká hodnota je nebezpečná při provozu na pozemních komunikacích. Jednání žalobce proto bylo protiprávní. Žalovaný se ztotožnil se žalobcem v tom, že je rozdíl mezi řidičem, jenž pod vlivem alkoholu řídí vozidlo „normálně“ (viditelně se neprojevuje jeho ovlivnění alkoholem), a řidičem, který pod vlivem alkoholu způsobí dopravní nehodu. K tomuto rozlišení ale slouží zákonné sazby sankcí za přestupek, popř. trestný čin,

V dané věci byl dán materiální znak přestupku - nebezpečnost činu pro společnost, protože žalobce byl prokazatelně pod vlivem alkoholického nápoje.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. K požadavku žalobce na určení, že se přestupku nedopustil, žalovaný dodával, že s.ř.s. takovou variantu rozhodování nepřipouští.

K vydání rozsudku nemusel soud nařizovat jednání, protože oba účastníci řízení (tj. žalobce i žalovaný) s takovým zákonným postupem vyslovili předem souhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Ze správního spisu bylo zřejmé, že dne 24.11.2009 vydal Městský úřad Domažlice (dále jen městský úřad) pod č.j.: OPP-10928/09-44887/2009/Mencl. přípis, jímž jednak oznámil zahájení řízení o přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b/ zákona o přestupcích proti žalobci, a jednak nařídil na den 12.12.2009 ústní jednání.

Při ústním jednání byl žalobce seznámen s obsahem správního spisu (listiny 1-18). Žalobce uvedl, že dne 30.10.2009 v době od 17.00 hod. do 24.00 hod. vypil 6 dvanáctistupňových piv. V době, kdy začal řídit vozidlo si myslel, že již není ovlivněn alkoholem z předchozího dne. Neměl žádné důkazní návrhy. Téhož dne vydal městský úřad pod č.j.:OPP-10928/09-47289/2009/Mencl. rozhodnutí, jímž uznal žalobce vinným z uvedeného přestupku. Toho se dopustil tím, že dne 31.10.2009, v 11.56 hod., na silnici III.tř. mezi obcemi Kdyně – Prapoříště, řídil vozidlo Škoda Octavie SPZ: X přesto, že byl pod vlivem požitého alkoholického nápoje. Dechovou zkouškou provedenou Policií České republiky téhož dne, v 11.56 hod., přístrojem Dräger byla u žalobce zjištěna 0,28 promile alkoholu. Po odečtení tolerance činila hladina alkoholu 0,04 promile. Žalobce porušil § 5 odst. 2 písm. b/ zákona o silničním provozu. Za uvedené jednání byla žalobci uložena podle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích pokuta 10.000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Městský úřad rozhodnutí odůvodnil.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 22.12.2009, které obsahovalo námitky, jež později byly předmětem žaloby.

Dne 10.3.2010 vydal žalovaný pod č.j.: DSH/60/10 rozhodnutí, kterým na základě § 90 odst. 5 zákona č.500/2004 Sb., správní řád (dále pouze správní řád) žalobcovo odvolání zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

V odůvodnění rozhodnutí vyslovil závěry, která později zařadil do svého vyjádření k žalobě. Navíc dodával, že sankce za přestupek byly žalobci uloženy na samé dolní hranici sazeb, a že od uložení sankcí nelze podle § 22 odst. 12 zákona o přestupcích upustit.

Žalobce především namítal, že hladina alkoholu v dechu ve výši 0,04 promile byla natolik bezvýznamná, že společenská nebezpečnost jeho jednání byla téměř nulová, a tak jednání nenaplněovalo skutkovou podstatu přestupku.

Tento žalobní bod nebyl důvodný.

Mezi účastníky řízení bylo nesporné, že žalobce dne 31.10.2009 řídil motorové vozidlo zn. Škoda Octavie, SPZ: X. V 11.56 hod. byl na silnici III.tř.č.18415, mezi obcemi Kdyně – Prapořiště, kontrolován hlídkou Policie České republiky (dále pouze policie nebo policejní hlídka). Prostřednictvím přístroje Dräger byla u něho provedená zkouška na přítomnost alkoholu v dechu. Zkouška byla pozitivní, neboť v žalobcově dechu byla dne 31.10.2009, v 11.56 hod. zjištěna 0,28 promile alkoholu. Po odečtení tolerance činila hladina alkoholu v dechu žalobce 0,04 promile.

Žalobce byl uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b/ zákona o přestupcích, v němž je uvedeno, že přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem.

Citovaný přestupek má tedy 2 alternativy. Dopustí se jej *a) osoba, která řídí vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje, ale také b) osoba, která řídí vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou je ještě pod jeho vlivem.*

Žalobce měl naplnit skutkovou podstatu přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b/ zákona o přestupcích tím, že řídil vozidlo v takové době po požití alkoholického nápoje, po kterou byl ještě pod jeho vlivem.

Podle § 5 odst. 2 písm. b/ zákona o silničním provozu řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem.

Porušení této právní povinnosti vyplývající z normy správněprávní a za splnění dalších pojmových znaků, jak je vymezuje § 2 odst. 1 zákona o přestupcích (přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin), označuje ustanovení § 22 odst. 1 písm. b/ zákona o přestupcích výslovně za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

Podle názoru soudu je věcí zákonodárce plynoucí z úvahy právně politické, jaký zájem a jakým způsobem chce chránit. Svoji vůli pak vyjadřuje v pozitivní právní úpravě. Vzhledem k tomu, že zákonodárce nestanovil žádnou hranici pro množství požití alkoholického nápoje a v České republice platí nulová tolerance k alkoholu při provozu na pozemních komunikacích, zastává soud názor, že každé porušení povinnosti stanovené řidiči v § 5 odst. 2 písm. b/ zákona o silničním provozu považuje za nebezpečné a že materiální stránka přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b/ zákona o přestupcích je naplněna již vykonáním jízdy v takové době, po kterou je řidič ještě pod vlivem požití jakéhokoli množství alkoholického nápoje.

O takovou situaci se v dané věci jednalo.

Z předloženého správního spisu je nepochybné, že žalobce byl držitelem řidičského průkazu č X. Při ústním jednání konaném před městským úřadem dne 10.12.2009 (viz. protokol sp.zn.:10928/2009) žalobce uvedl, že pracuje ve firmě C.K jako řidič, že dne 30.10.2009 (v době od 17.00 hod. do 24.00 hod.) vypil 6 dvanáctistupňových piv. Dodával, že v době, kdy začal řídit vozidlo si myslel, že již není nijak ovlivněn alkoholem z předchozího dne.

Podle názoru soudu nemohla tato žalobcova obrana vést k závěru, že jeho jednání spočívající v řízení motorového vozidla, není protiprávní. Žalobce totiž věděl, že dne 30.10.2009 požil alkoholické nápoje. Dne 31.10.2009 v 11.56 hod. nevěděl, zda účinky požitých alkoholických nápojů trvají, a přesto řídil motorové vozidlo. Policie při kontrole zjistila, že žalobce měl v dechu více než

0,00 promile alkoholu, konkrétně 0,04 promile alkoholu. Řízením motorového vozidla za této situace mohl ohrozit bezpečnost a plynulost provozu na pozemní komunikaci, a tak je zřejmé, že žalobcovo jednání bylo společensky nebezpečné.

Soud je proto toho názoru, že formální i materiální stránka daného přestupku byla naplněna.

Pokud se žalobce v žalobě zmiňoval o krevní zkoušce, poukazuje soud na oznámení policie č.j.:KRPP-70416/PŘ-2009-030107 o přestupku, které je součástí správního spisu, v němž je kromě jiného uvedeno, že žalobce po provedení dechové zkoušky nežádal lékařské vyšetření spojené s odběrem krve nebo moči. Uvedenou listinu žalobce podepsal.

Žalobce dále namítal, že uložené sankce jsou zcela neadekvátní tomu, čeho se vlastně dopustil.

Tento žalobní bod nebyl důvodný.

Druh a výše sankcí za přestupek podle § 22 odst. 1 písm. b/ zákona o přestupcích jsou stanoveny v § 22 odst. 5 téhož zákona, ve kterém je uvedeno, že pokuta od 10 000 Kč do 20 000 Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. b) a podle odstavce 3.

Z napadeného rozhodnutí žalovaného (ve spojení s rozhodnutím městského úřadu) vyplývá, že žalobci byla za přestupek uložena pokuta 10.000 Kč a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Z toho patrné, že žalobci byly uloženy sankce na samé dolní hranici sazeb stanovených zákonem o přestupcích.

Soud proto uzavírá, že sdílí názor správních orgánů o tom, že žalobce se dopustil přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b/ zákona o přestupcích, a že za tento přestupek byl postižen sankcemi, jež měly oporu v zákonu o přestupcích. Z uvedeného pohledu byla žaloba shledána nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s.ř.s – výrok I. rozsudku).

Žalobce konečně požadoval, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo změněno a určeno, že se přestupku nedopustil, a tudíž mu nebudou uloženy žádné sankce.

Tento požadavek nebyl důvodný.

Při řešení uvedeného žalobcova požadavku soud nejdříve poukazuje na právní úpravu, podle které při jeho posuzování postupoval.

V § 65 odst. 3 s.ř.s je uvedeno, že rozhodl-li správní orgán o uložení trestu za správní delikt, může se ten, jemuž byl takový trest uložen, žalobou domáhat též upuštění od něj nebo jeho snížení v mezích zákonem dovolených.

V § 78 odst. 1 s.ř.s. je stanoveno, že je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Pro nezákonnost zruší soud napadené rozhodnutí i tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej zneužil.

V § 78 odst. 2 s.ř.s. je stanoveno, že rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.

Z uvedené právní úpravy vyplývá, že soud nemůže na základě žaloby (ani ze své úřední povinnosti) napadené rozhodnutí žalovaného měnit ani určovat, že žalobce se přestupku nedopustil.

Ohledně upuštění od trestu (sankcí) za přestupek soud nejdříve znovu odkazuje na § 22 odst. 5 téhož zákona, ve kterém je uvedeno, že pokuta od 10 000 Kč do 20 000 Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku se uloží za přestupek podle odstavce 1 písm. b) a podle odstavce 3.

Zároveň nelze přehlédnout § 22 odst. 12 zákona o přestupcích, v němž je stanoveno, že od uložení sankce podle odstavců 4 až 11, s výjimkou odstavce 10 bodu 1, nelze v rozhodnutí o přestupku upustit.

Podle § 11 odst. 3 stejného zákona lze od uložení sankce v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku.

Shora citované ustanovení § 22 odst. 12 zákona o přestupcích je však vůči ustanovení § 11 odst. 3 téhož zákona ustanovením speciálním a neumožňuje ve vyjmenovaných případech správnímu orgánu od uložení sankce upustit. Zapovídá-li ustanovení § 22 odst. 12 zákona o přestupcích, aby správní orgán v rozhodnutí o přestupku upustil od uložení sankce mimo jiné a bezvýjimečně v případě, že bude ukládána podle § 22 odst. 5 téhož zákona, pak stejné ustanovení vytváří zákonnou mez i pro moderační oprávnění soudu (viz. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.6.2008, č.j. 6As 48/2007-58, který je dostupný na www.nssoud.cz).

Ze všech těchto důvodů soud zamítl výše uvedený požadavek žalobce, protože byl shledán nedůvodným (výrok II. rozsudku).

Žaloba nebyla důvodná, a proto ve smyslu § 60 odst. 1 s.ř.s. neměl žalobce právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal, a tak soud dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III. rozsudku).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Plzni ve dvou písemných vyhotoveních. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu (**§102, §106 odst. 2,4 s.ř.s.**).

Důvody kasační stížnosti jsou taxativně stanoveny v **§103 odst. 1 s.ř.s.**

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu je nepřipustná (**§104 odst. 2 s.ř.s.**).

Kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v **§103 s.ř.s.**, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl (**§104 odst. 4 s.ř.s.**).

Stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (**§105 odst. 2 s.ř.s.**).

Stěžovateli vzniká podáním kasační stížnosti poplatková povinnost ve výši 3.000 Kč (§ 2 odst. 2 písm. d/, § 4 odst. 1 písm. d/, § 5 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích a položka 15 sazebníku soudních poplatků, který tvoří přílohu k tomuto zákonu).

V Plzni dne 29. září 2010

JUDr. Zdeněk Pivoňka
samosoudce

17A 22/2010 –

K.

- 1) Zapsáno v Pc,Pivoňka/P/pod 17A 22,2010-R2-úplný rozsudek.
- 2) V Lotusu, u sp. zn. 17A 22/2010 vyznačit zpracování úplného znění rozsudku.
 - 3) Rozsudek 1x doručit do datové schránky obou dále uvedených osob, popř. 1x doručit prostřednictvím České pošty , st.p. obálkou, typ I.:
 - a/ Mgr. Vojtěchu Fořtovi, advokátovi (zástupci žalobce), adresa na č.l. 16,
 - b/ žalovanému, k jeho zn.:DSH/8755/10, adresa na č.l. 22,
 - 4) Rozsudek dále 1x :
 - a/ spis sp.zn. 17A 22/2010,
 - b/ Pivoňka – vyřizující samosoudce,
 - 5) Vyznačit PM rozsudku.
 - 6) V případě kasační stížnosti předložil spis neprodleně vyřizujícímu samosoudci.
 - 7) Poté spis samosoudci k vyhotovení EJK
 - 8) Zkontrolováno v Pc dne 11.10.2010 - Pivoňka

